

FARKAS GÁBOR

[ha az ihlet előszed]

A jambusok kiterítve előtted,
mint fehérén nyújtózó csend-havasok,
mikben itt-ott olykor a vers kavarog.
A szerkesztő is kér némi erőset,

pedig néha csak összefércelt szó vagy,
a tájban tántorgó novemberi köd.
A vers az eloldást sem engedi. Köt.
A hiány vén akác, lassan elkorhad,

nem hoz új hajtást a karcsú rímekben
kéreggé lett állandósult véletlen.
A fodrozódó köd sem nyit új teret,

az ősz is csak versbe szilárdult keret.
De mindegy. Mert ha az ihlet előszed,
minden metafora rímre erőltet.